

Prikaz knjige Fragmenti treptaja u minutama svagdana

Renato Baretić

Zapisivati sasvim privatne tajne potpuno javnim jezikom nije nimalo lako. A onda ih ipak i objaviti, eh, o tom iskustvu mogu govoriti samo oslo-
njen o krhki štap pradavnog sjećanja. Sandra Polić Živković odvažila se na tu avanturu ponudivši nam svima, svakome svoj, “Zaštitni faktor” – zbirku kojoj bi najbolje geslo bio stih: “U svim mojim čašama nečeg ima”, izliven iz pjesme “Pobjeda”.

U svakoj od 103 “čaše” iz ovoga servisa doista nečega ima: većina je, u skladu s onom čuvenom prispodobom o optimistu i pesimistu, dopola puna (pivo se, ako se ne varam, spominje najčešće, što mene čini dodatno blagonaklonim prikazivačem) ali ne manjka ni onih u kojima su ostale samo opominjuće i podsjećajne mrlje ili skoreni talog kojeg bi valjalo čim prije oprati. Ima i onih posve punih, koje se ispijaju nadušak u prekratkim sekundama apsolutne zaljubljenosti ili majčinske skrbi. Ima tu i čaša koje vas zavaraju na prvi pogled (“oko vara”, tako odgovaraju kućni majstori kad im oprezno kažete da su pločice, ili cijeli pregradni zid, postavili nekako ukoso) i tek vas u zadnjem stihu opomenu da ste slijedili sasvim pogrešan trag. Osim pokazivanja autorskih “mišića”, takav pjesnički postupak ima i značajan PR-potencijal: tjera čitatelja na ponovno čitanje i još

jedan osmijeh. Sandra Polić Živković rado, ali ipak s mjerom, poseže za tim poetskim alatom. U bilješke i dojmove iz ove zbirke zapisao sam dva reprezentativna naslova za plastičnu ilustraciju i potvrdu te tvrdnje, ali tek mi sad pada na pamet da ih ne smijem ovdje spominjati: pa ubio bih, budala, učinak o kojem sam vam upravo govorio i uništio autoričin *nasmijani plan*.



U istim bilješkama, odmah ovako ispod, stoji i ova: “*mного ironije, autoironije i gorkosti (ne 'gorčine'!!!)*”. O, da! Gorkosti ima u brojnim među Sandrinim čašama, čak i onima dopola punim. Gorčinu pak – ono kad se nemoćnom razočaranju pridruži i amok – prepoznao sam tek u jednoj, u pjesmi “Obrok”, mojem osobnom favoritu cijele zbirke, čaši punoj najljuće žestice koja već pri prvom gutljaju zaigranu refleksivnu poetesu pretvara u Hannibala Lectera bez štednjaka.



Ohrabrujuće zrela debitantska zbirka obiluje i pokaznim vježbama iz vještine mijenjanja očišta: pjesnički subjekt sposoban je, uz ostalo, useliti se i u šest tjedana stari fetus netom prije spontanog pobačaja (“Spontano”) i u običnu suzu, otrtu dlanom i ishlapjelu na kažiprstu (“Suza”). Tom plemenitom vještinom Sandra Polić Živković ovladala je u zavidnoj mjeri, baš kao i hrabrošću da ne pobjegne pred humorom koji se ukazuje dominantnim sastojkom njenog izričaja i gotovo svakog emotivnog koktela u njezinim *čašama*: stalno prisutan, ali nikad prenaplašen; uvijek blagotvoran po čitatelja, pa čak i kad je u najtamnijoj nijansi sive.

Živkovićkini *fragmenti treptaja*, kao najfinijom pincetom iščupani iz minuta svagdanjeg postojanja, pa uokvireni pažljivo zaigranom intertekstualnošću (od Cesarića i Parunove, pa čak i Houre u prvoj pjesmi, do Arsenau u posljednjoj) rijetko su dojmljiv pjesnički prvijenac, odlučan i ispravan prvi korak. Ukoliko mi je dopušteno – kao “uči” kreativnog pisanja i već dugo umornom stihoklepcu – sugerirati sljedeći korak, predložio bih du-

ČEKAP  **Kako poci**

predstavljanje knjige

sandra polić živković
zaštitni faktor

sudjeluju:
Karmela Špoljarić, Sanja Vučković i autorica

glazbeni gost:
Frano Živković

moderira:
Željka Horvat Čeč

dobro došli u
Book caffe Dnevni boravak, Ciottina 12a, Rijeka
u subotu 22. travnja 2017. u 18h

zaštitni faktor
sandra polić živković

RAZIGRANA POEZIJA TRENUTKA
Pjesnički svijet Sandre Polić Živković razigran je i pun snalažbe, a najviše dirljivo se razlikuje od ostalih.
Kako je to pomenuti koji se svjetlo pobjega i slatkišni smetlišta i samonamjerno pisanje, to ih obiluje u fiksne poetike (slike, slike, slike) i nepreciznosti, rječnikom urbane stvarnosti i običnih životnih situacija.
Autentika dijel je prvenstveno: predstavlja li realnost kreativnog pisanja "kako poci" ili se svjetlo razlikuje od ostalih, ostavlja nezamislivo, amuzantno i samonamjerno pisanje, to ih obiluje u fiksne poetike (slike, slike, slike) i nepreciznosti, rječnikom urbane stvarnosti i običnih životnih situacija.
Čitka ovakva knjižnica savršeno je primjena: pitanje je koja li knjižnica ovakve vrste pisanja, i prepoznatljiva referenca na to: Sandra Polić Živković, Rijeka, 2017. godine. Pisanje, dovozi nove stilove, rječnik i dirljivost koji i sama pjesnikinja iznenađujuće je izvjesna.
Razigrana je i to: to je obilježen i ostavlja, a kada se pročita i dopirene one nego razlikuje od ostalih knjižnica.
Sandra Polić Živković

Čekanje 80 kn
9789533017171



boki udah i što skorije skupljanje hrabrosti za zaigranost i humor unutar same pjesničke alatnice: u samom jeziku pjevanja. Autorica nesporno posjeduje (i) taj poetski potencijal, lako ga je nazrijeti, a siguran sam da u svakoj od njenih budućih čaša ima dovoljno prostora za lingvističko-ludičku malu kap. Valja samo odčepiti i tu bocu.

